

Bayer Zsolt: Még csak nem is labanc

2009 július 23. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Laborc Sándor lemondott. Azért lássuk be, ez jó hír. Azért jó hír, mert amikor Laborc Sándort kinevezték a Nemzetbiztonsági Hivatal főigazgatójának, akkor szomorúak voltunk. Szomorúak és kétségbeesettek és haragosak.

Az egy rossz hír volt.

Továbbá azért is jó hír Laborc Sándor távozása, mert önmagában botrány volt, hogy kinevezték, s az is, ahogyan kinevezték. Olyan gyurcsányosan–MSZP-sen nevezték ki. Mindenki tiltakozása ellenére. Mert nemcsak a Fidesz tiltakozott, nemcsak a KDNP – de még az SZDSZ is. A parlament illetékes bizottsága pedig meg sem szavazta – ennek ellenére lett ? az, aki lett.

S azért lett éppen ?, mert a Gyurcsány-Apró-klánnak ? és csakis ? kellett.

Ez volt a botrány.

Miképpen botrány volt a Gyurcsány–Apró-klán pusztá létezése s útja a hatalomba. (Amikor Szelényi Ivánék megírták Az értelmiség útja az osztályhatalomba című esszéjüket, amiért elzavarták ?ket az országból, biztosan nem gondolták volna, hogy így lesz igazuk. Úgy lesz igazuk, hogy nem lesz igazuk. Mert azt nem is merték volna leírni, hogy: az Apró-ivadékok és KGB-sek útja a hatalomba a demokrácia huszadik esztendejében. Pedig az lett volna ám az esszé!)

De Laborc távozott. Miel?tt muszáj lett volna távoznia. Miel?tt utolérte volna az igazságszolgáltatás és a jogállam keze. A jogállam, amelynek gépezete csikorog – de valahogy azért mégis m?ködik.

Laborc megsejtette a régi igazságot, a hitünk maradékát: az igazság, így vagy úgy, de mindig helyrebillen valahogyan. S a helyrebillen? igazság Laborcot fogja kibillenteni székéb?l, nyugalmából, hatalmából, pökhendi elbizakodottságából.

Ezt sejtette meg.

Talán tanítják is ezt a KGB-nél, ahonnét Laborc útja vezetett a hatalomba. A Gyurcsány-Apró-féle hatalomba. Az önmagáért való, a rablásra, lopásra és hazugságra szervez?d? hatalom sáncai közé.

S most, hogy elment, s most, hogy itt állunk a Laborc távozása és a Laborc felel?sségre vonása közötti pillanatnyi csendben, elevenítsünk fel valamit. Valami apróságot. Nevezhetjük egyszer? gondolatkísérletnek is, vagy összeesküvés-elméletnek – bár jó, ha tudjuk: az összeesküvés-elmélet mint paranoia bizonyos életkor és tapasztalat birtokában már nem betegség, hanem az elemi életösztön megnyilvánulása...

Tehát elevenítsük fel a következ?t: Laborc Sándor, aki kiobbantotta s levezényelte az UD Zrt. elleni álbotrányt, a KGB-akadémián végzett Moszkvában. A tönkretett UD Zrt. legnagyobb ügyfele a Mol volt. A Molt az oroszok akarták (akarják) megszerezni, a Szurgutnyeftyegaz részvényvásárlási akciója e terv része volt. Az UD Zrt. tönkretétele éppen megel?zte az oroszok részvényvásárlási akcióját.

Hangsúlyozni szeretném, az imént semmi egyebet nem tettem, mint néhány tényt tettem egymás mellé. S fenti cselekedetem ezerszer racionálisabb és megalapozottabb, mint Laborc Sándorék összes vádja volt az UD Zrt. ellen.

Tessék ezen eltöprengeni!

S itt nagyjából be is fejezhetjük. Majd úgyis kiderül minden, el?bb vagy utóbb. Talán még egyetlen apróság érdemel figyelmet ebben a felettébb gusztustalan történetben. Ezt az apróságot Dávid Ibolyának hívják.

Bizony-bizony! Egyszer majd az is ki fog derülni, hogy kicsoda valójában Dávid Ibolya, s hogy mikor és miért lett azzá, amivé lett.

S ha majd ez mind-mind kiderül, akkor fel fogunk sóhajtani. És meg fogunk világosodni. És rá fogunk döbbsenni, hogy mennyire naivak voltunk, s hogy kicsoda er?k, kicsoda gazemberek álltak mindvégig a háttérben, a hátunk mögött, a rendszerváltás sötétjében.

Iszonyú nap lesz – de felemel?.

És én majd elszámoltatást is akarok...

Bayer Zsolt, magyarhirlap.hu

[Tweet](#)

Raffay Ernő ajánlásával
Kortörténeti dokumentumgyűjtemény,
készült jelképesen **1919** sorszámozott példányban

Hangoskönyv CD melléklettel

Ajánló